

प्राविषा मा बहूतो मादयति प्रवातेजा इरिणे वर्वतानाः ।
 सोमस्येव मौञ्जवतस्य भूतो विभीर्दको जाम्बिर्मक्षमच्छान् ॥ १ ॥
 न मा मिमेष न जिह्रीळ एषा शिवा सखिभ्य उत मह्यमासीत् ।
 अतस्याहमेकपरस्य हेतोरनुव्रतामपे ज्ञायामरोधम् ॥ २ ॥
 द्रोष्टे शुभ्रूरपे ज्ञाया हृणद्धि न नाथितो विन्दते मर्डितारम् ।
 अश्वस्येव जर्तो वस्त्रस्य नाहं विन्दामि कितवस्य भोगम् ॥ ३ ॥
 अन्ये ज्ञायो परि मृशत्त्यस्य यस्यागंधदेदने वाडयन्तः ।
 पिता माता धातर एनमाकुर्न ज्ञानीमो नयता बद्धमेतम् ॥ ४ ॥
 यदादीध्ये न दंविषाण्येभिः परायद्वो ऽव ह्रीये सखिभ्यः ।
 न्युताश्च बध्वो वाचमक्रतुं एमीदृषो निष्कृतं ज्ञारिणीव ॥ ५ ॥
 सभाभेति कितवः पृच्छमानो ज्ञेयामोति तन्वा २ शूश्रुजानः ।
 अन्तासो अस्य वि तिरसि कामं प्रतिदीप्ति दधत् आ कृतानि ॥ ६ ॥
 अन्तास इङ्कुशिनो नितोदिनो निक्लानस्तर्पनास्तापयिष्वजः ।
 कुमारैर्ज्ञा जयतः पुनर्कृणो मध्वा संपक्ताः कितवस्य बर्कणा ॥ ७ ॥
 त्रिपञ्चाशः क्रीळति ज्ञाते एषा देव इव सविता सत्यधर्मा ।
 उपस्ये चिन्मन्यवे ना नमस्ते राज्ञा चिदेभ्यो नम इत्कृणोति ॥ ८ ॥
 नीचा वर्तन्त उपरि स्फुरत्यकुस्तासो हस्तवत्तं सकृते ।
 दिव्या अङ्गारा इरिणे न्युताः शीताः सतो हृदयं निर्दहति ॥ ९ ॥
 ज्ञाया तप्यते कितवस्य क्रीना माता पुत्रस्य चरतः कं स्वित् ।
 ऋणावा अभ्युद्वर्नमिच्छमानो ऽन्येषामस्तमुप नक्तमेति ॥ १० ॥
 त्रिपदं दृष्ट्वाय कितवं ततापान्येषा ज्ञायो मुकृतं च योनिम् ।
 पूर्वह्ने अश्वान्युपुते हि बधूत्सो अग्नेरत्तं वृषलः पपाद ॥ ११ ॥

अथ कन्याप्रदाने स तं एवंार्थं विचिन्तयन
 समानिन्ये च तत् सर्वं भाण्डं वैवाहिकं नृपः
 ततो वृद्धान् द्विजान् सर्वान् ऋषिभिः सपुरोहितान्
 समाहूय दिने पुण्ये प्रययौ सह कन्यया
 मेध्यारण्यं स गत्वा च युमत्सेनाश्रमं नृपः
 पद्भ्यां एव द्विजैः सार्द्धं राजर्षिं तं उपागमत्
 तत्रापश्यत् मन्त्रात्मानं सालवृद्धं उपाश्रितं
 कौश्यां वृष्ट्यां समासीनं चक्षुर्हीनं नृपं तदा
 स राजा तस्य राजर्षेः कृत्वा पूजां यथार्हतः
 वाचा सुनियतो भूत्वा चकारात्मनिवेदनं
 तस्यार्घ्यं आसनं चैव गां चावेद्य स धर्मवित्
 किं आगमनं इत्य् एव राजा राजानं अब्रवीत्
 तस्य सर्वं अभिप्रायं इतिकर्तव्यतां च तां
 सत्यवन्तं समुद्दिश्य सर्वं एव न्यवेदयत्
 सावित्री नाम राजर्षे कन्येयं मम शोभना
 तां स्वयमेव धर्मज्ञ सुषार्थे त्वं गृह्णाण मे